

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3138/2549

บริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

โจทก์

ห้างหุ้นส่วนจำกัดเขาทรายเคหะภัณฑ์ กับ
พวก

จำเลย

พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (9), 90/25, 90/39, 90/59

การที่ลูกหนี้ที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจะบังคับตามสิทธิเรียกร้องให้ บุคคลภายนอกชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ตนเพื่อรวบรวมทรัพย์สินของ ลูกหนี้มาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ถ้าสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และบุคคลภายนอกนั้นไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้ อยู่ในครอบครอง ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงาน พินัยทรัพย์เพื่อดำเนินการบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 แต่หากสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอาจเกิดจากการกระทำของผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแล้วแต่กรณี ก็เป็นเรื่องที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนจะต้องไปใช้วิธีการฟ้องร้องต่อศาลเป็นคดีแพ่งต่างหากตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (9), 90/25 และ 90/59 คดีนี้สิทธิเรียกร้องที่มีต่อบุคคลภายนอกของ โจทก์ ซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของ โจทก์ ผู้ทำแผนจึงต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานพินัยทรัพย์เพื่อดำเนินการทวงหนี้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 ดังกล่าว โจทก์โดยผู้ทำแผนไม่มีอำนาจฟ้องคดีเอง

โจทก์ฟ้องและแก้ไข้อ้างฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 107,435.72 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของเงินต้นจำนวน 72,310.60 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสองไม่แก้อุทธรณ์ จึงไม่กำหนดค่าทนายความให้

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์เป็นลูกหนี้ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ การที่โจทก์จะบังคับตามสิทธิเรียกร้องให้บุคคลภายนอกชำระหนี้แก่ตนเพื่อรวบรวมทรัพย์สินของโจทก์นั้น ถ้าสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องใช้วิธีการทวงหนี้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ และบุคคลนั้นไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง ให้ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการ” แต่หากสิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอาจเกิดจากการกระทำของผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแล้วแต่กรณี ก็เป็นเรื่องที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนจะต้องไปใช้วิธีการฟ้องร้องต่อศาลเป็นคดีแพ่งต่างหาก ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (9), 90/25 และ 90/59 ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์ขายปูนซีเมนต์ให้แก่จำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2536 และออกใบกำกับสินค้าเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2536 ต่อมาวันที่ 21 สิงหาคม 2543 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของโจทก์โดยมีบริษัททีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผน แล้วในวันที่ 28 ธันวาคม 2543 โจทก์โดยผู้ทำแผนได้ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระราคาสินค้าที่ซื้อไปจากโจทก์ เมื่อสิทธิเรียกร้องของโจทก์เกิดขึ้น

ก่อนวันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของโจทก์ ผู้ทำแผนจึงต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการทวงหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/39 โจทก์โดยผู้ทำแผนจึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีเอง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษายกฟ้องโดยเหตุโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

(สมชาย จุลนิติ - ปราโมทย์ พิพัทธ์ปราโมทย์ - นพวรรณ อินทร์พรรษ์)

ศาลแขวงพระนครใต้ - นางชื่นอารี ชุ่มจิตร

ศาลอุทธรณ์ - นายสุรพล เอกโยคยะ